

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **A. – L., s. r. o.**, zastúpeného **JUDr. E. K., advokátom, G.**, proti odporcovi: **Daňový úrad Kráľovský Chlmec**, Mierová č. 2, Kráľovský Chlmec, o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej moci, na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. augusta 2010, č. k. 7S/11737/2010-25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa a odporcu **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol o spojení vecí vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/11737/2010 a 7S/13859/2010 na spoločné konanie, ktoré sa bude viesť pod sp. zn. 7S/11737/2010. Súčasne v zmysle § 250v Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zakázal Daňovému úradu Kráľovský Chlmec pokračovať vo výkone daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku navrhovateľa na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia máj 2009 a január 2010 na základe poverenia na výkon kontroly č. 738/320/13087/2009/Hvi zo dňa 16.07.2009 a poverenia na výkon kontroly č. 738/320/4715/10/Haj zo dňa 08.03.2010. Odporcovi uložil

povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania do rúk advokáta JUDr. E. K., G., v sume 395,96 eura do 10 dní od právoplatnosti rozsudku. V poučení rozhodnutia uviedol, že proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Proti výroku o trovách konania podal odvolanie navrhovateľ. S rozhodnutím sa neuspokojil ani odporca, ktorý odvolaním napadol všetky výroky rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie oboch účastníkov treba odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 5 veta prvá OSP sudy v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá OSP opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Konanie proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy je upravené v piatej hlave piatej časti OSP (§ 250v OSP), pričom v súlade s ustanovením § 250v ods. 8 OSP sa na toto konanie použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti OSP iba subsidiárne.

Podľa § 250v ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 6 OSP súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 250v ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP, podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti OSP a na ustanovenie § 250v ods. 7 OSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany krajského súdu, nezakladá ich procesnú legitimáciu jeho uplatnenia, keďže jeho **prípustnosť je ex lege vylúčená**. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním **napadnutel'ného rozhodnutia**.

Rozhodnutie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je v ustanovení § 250v OSP upravené ako celok a je konaním jednoinštančným. Keďže ustanovenie § 250 ods. 7 OSP prípustnosť opravného prostriedku v konaní proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy **celkom vylučuje**. Najvyšší súd Slovenskej republiky musel odvolanie navrhovateľa a odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 250v ods. 7 OSP odmietnuť ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, napriek nesprávnemu poučeniu zo strany krajského súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 250v ods. 6 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP, keďže účastníci neboli v konaní úspešní a navyše odporcovia ani v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 7. decembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková